

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 24Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205439
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Bartek
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2023:1319205439.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Ivanom Bartekom, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, v konaní zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: L. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, K., o zaplatenie istiny úveru 309,- eur s prísl. a ďalších poplatkov a pokút, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieňa.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu došlým tunajšiemu súdu dňa 2.10.2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi: istinu úveru vo výške 309,- eur, odplatu vo výške 224,- eur, zmluvný úrok vo výške 68,50% ročne: zo sumy 800,- eur od 2.10.2015 do 9.10.2015, zo sumy 702,- eur od 10.10.2015 do 10.2.2016, zo sumy 571,- eur od 11.2.2016 do 10.3.2016, zo sumy 440,- eur od 11.3.2016 do 11.4.2016 a zo sumy 309,- eur od 12.4.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 533,- eur od 3.10.2016 do zaplatenia, poplatky za upomienky vo výške 270,- eur a zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, ako aj trovy konania za právne zastúpenie a za zaplatený súdny poplatok.

2. Žalobca tvrdil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 2.10.2015 poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 800,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru predstavuje sumu vo výške 772,- eur. Žalovaný sa teda zaviazal vrátiť celkovú čiastku 1.572,- eur, a to do 2.10.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa strany dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok, tým stratil výhodu splátok a žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 491,- eur. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, zaslaných upomienok bolo spolu 9, t. j. celkovo vo výške 270,- eur.

3. Žalobca v žalobe označil a spolu s ňou predložil dôkazy - zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru a výpis z obchodného registra. Iné dôkazy nenavrhoval, ani nepredložil.

4. Žalovanému sa nepodarilo doručiť žalobu do vlastných rúk ani po vykonanom šetrení jeho pobytu. Oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené dňa 25.11.2020. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Po prejednaní veci súd na pojednávaní žalobu rozsudkom zo dňa 28.9.2021 zamietol z dôvodu chýbajúcich rozhodujúcich skutkových tvrdení, pričom súd poukázal aj na zjavne nesprávnu výšku RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

6. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.9.2022, č. k. 6CoCsp/1/2022-81 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je vecne správny.

8. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že žalobca je povinný v žalobe uviesť také skutočnosti (skutkové tvrdenia), ktorými vymedzí skutok (skutkový dej), na základe ktorého si v spore uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu. Inými slovami, žalobca je povinný vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Obsah relevantných skutkových tvrdení, ktoré je strana povinná v spore tvrdiť, zásadne vychádza z hmotného práva (z hypotézy hmotnoprávnej normy). Strana sporu je povinná tvrdiť také skutočnosti, ktoré zakladajú vznik jej práva, resp. zánik jej povinnosti. Tieto tvrdenia strany sporu možno považovať za podstatné a rozhodujúce. Právna teória pre ne používa aj pojem substancované tvrdenia. Substancované tvrdenia sú teda také, ktoré možno podradiť pod konkrétne ustanovenie hmotného práva. Predloženie skutkových tvrdení je základnou podmienkou existencie súdneho sporu. Bez nich by totiž vôbec nebolo možné určiť, čo je predmetom sporu. Predloženie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení je však aj predpokladom úspechu v spore. Ak protistrana nesúhlasí so skutkovými tvrdeniami, je jej procesnou povinnosťou účinne poprieť tieto skutkové tvrdenia. Ak by skutkové tvrdenia neboli popreté, vychádza sa z toho, že tieto skutkové tvrdenia sú medzi stranami nesporné. V takom prípade o nich nie je potrebné vykonávať dokazovanie a súd z nich pri rozhodnutí vychádza. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 196/2009 „občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podradiť pod hypotézu právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené.“ Ak zo žaloby je možné vyvodiť čo je predmetom konania, súd žalobu meritórne prejedná. Neunesenie bremena tvrdenia však bude znamenať neúspech strany spočívajúci v strate sporu. Podľa judikatúry platí, že: „Pokiaľ žaloba obsahuje tvrdenia skutočností, z ktorých možno vyvodiť, aký je predmet konania, potom procesnou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia, resp. aj za nesplnenie dôkaznej povinnosti nie je odmietnutie žaloby, ale prípadný neúspech účastníka vo veci samej.“ (Soudní rozhledy, 6/2008). Teda, ak niektorá zo strán sporu neunesie bremeno tvrdenia (povinnosť tvrdiť rozhodujúce a podstatné skutočnosti), procesným následkom bude neúspech v spore. To znamená buď zamietnutie žaloby rozsudkom (neúspech žalobcu) alebo vyhovenie žalobe rozsudkom (neúspech žalovaného).

9. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa odvolacieho súdu nie je možné jednoznačne vyvodiť čo bolo dôvodom zamietajúceho výroku. Ak ho založil na nedostatku relevantných skutkových tvrdení žalobcu, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností mohol zvoliť oprávnenie súdu požiadať stranu (žalobcu) o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP), a to napr. aj písomne (v prípade, že sa žalobca, resp. jeho právny zástupca odmietol z dôvodu hospodárnosti konania zúčastniť pojednávania). Pokiaľ by žalobca doplniť skutkové tvrdenia odmietol, bude súd prvej inštancie povinný posúdiť predložené dôkazy (príp. vykonať ďalšie dokazovanie, napr. zistením, či bol úver poskytnutý vkladom/ bezhotovostným prevodom na účet žalovaného) a následne vyhodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadne na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany.

10. Ak súd prvej inštancie založil zamietajúci výrok na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na absencii predpokladov použitých pre určenie výšky RPMN, je aj v tomto smere odvolacia námietka žalobcu opodstatnená, keďže súd prvého stupňa sa z vyššie uvedených dôvodov (viď bod 8 tohto odôvodnenia) dopustil nesprávneho právneho posúdenia. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu (napr. týkajúcich

sa úrovne rozumových a vôľových schopností žalovaného a využití, či nevyužití jeho oprávnení, resp. o premlčaní nároku) z dôvodu ich irelevantnosti odvolací súd neprihliadol.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova aj o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Vo veci bolo znovu nariadené pojednávanie. Súd opätovne prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti strán a právnej zástupkyne žalobcu, postupom v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť aj neúčasť jeho právnej zástupkyne z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a žiadal, aby sa pojednávanie uskutočnilo v ich neprítomnosti.

13. Pokiaľ ide o skutkový stav, súd mal za nespornú iba skutočnosť, že dňa 2.10.2015 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, V zmysle § 181 ods. 2 CSP súd po otvorení pojednávania určil, že za nesporné tvrdenie žalobcu považuje iba uzavretie tejto zmluvy, ktorú žalobca predložil ako dôkaz.

14. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal žalobca dohodnutým spôsobom poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 800,- eur a žalovaný mal uhradiť žalobcovi celkom sumu 1.572,- eur do 2.10.2016. Úver sa mal žalovanému poskytnúť formou prevzatia zmenky. Išlo o opakovanú zmluvu. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý do 2.10.2016. V bode 2 zmluvy bola v súvislosti s odplatom vo výške 224,- eur uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 28% a ďalej aj priemerná hodnota RPMN na poskytnutý úver vo výške 24,67 %.

15. Uplatnený nárok súd posudzoval ako vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru a zaplatenie dohodnutého úroku z úveru a dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru, podľa §§ 497 a 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluvnú pokutu podľa § 544 Občianskeho zákonníka a ako úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.

16. Žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nie. Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka súd považoval vzniknutý vzťah za spotrebiteľský a poskytnutý úver za spotrebiteľský podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. V ustanovení § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené spôsoby ako možno spotrebiteľský úver poskytnúť, a to len bezhotovostným prevodom na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa (zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách).

18. Žalobca vôbec neuviedol, kedy a akým spôsobom žalovanému úver poskytol, netvrdil, že by žalovanému nejakú zmenku odovzdal, ani nepredložil žiadnu zmenku ako dôkaz, ani netvrdil, že by úver poskytol bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovaného. Taktiež neuviedol kedy a v akej výške boli splatné splátky úveru, pre nezaplatenie ktorých mal žalovaný stratiť výhodu splátok, kedy zaslal žalovanému upomienky, ani čo bolo obsahom týchto upomienok. Neuviedol ani, kedy vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku, po tom, čo neplnil riadne svoj záväzok. Samotné listinné dôkazy predložené žalobcom súd vyhodnotil tak, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému žiadny úver neposkytol.

19. Na základe uvedeného bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu chýbajúcich rozhodujúcich skutkových, pričom tieto skutočnosti nevyplývajú ani z predložených dôkazov. Nebolo zrejmé, kedy, či vôbec a akým spôsobom bol žalovanému úver poskytnutý, aká zmenka mu mala byť odovzdaná, či žalovaný vôbec a ako splácal úver, kedy a aké upomienky žalobca zaslal žalovanému. Podľa § 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP bol žalobca povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, t. j. rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré zakladajú jeho hmotnoprávny nárok. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

20. Žalobca, ani jeho právna zástupkyňa, sa nezúčastnili ani jedného pojednávania, preto ich súd nemohol vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení. Súd mal za to, že nebol povinný znovu odročiť pojednávanie, a to navyše za situácie, keď žalobca už poznal právny názor odvolacieho súdu - že predloženie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení je predpokladom úspechu v spore a že neunesenie bremena tvrdenia bude znamenať jeho neúspech spočívajúci v strate sporu. Uvedené platí o to viac, že spotrebiteľom bol žalovaný, nie žalobca, a žalobca bol zastúpený advokátkou. Pasivita žalovaného nezbavuje žalobcu vyššie uvedených povinností, pasivita žalovaného spotrebiteľa neznamená, že automaticky bude v konaní neúspešný.

21. Súd teda žalobu zamietol, a to z dôvodu nedostatku relevantných skutkových tvrdení žalobcu na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností. Zamietnutie žaloby nebolo založené na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu predpokladov použitých pre určenie výšky RPMN, keďže žalovanému žiadny úver poskytnutý nebol.

22. Žalovaný mal vo veci celkový úspech, preto by mu podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania. Žalovanému však žiadne trovy v konaní nevznikli, preto mu náhrada trov nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, na Okresnom súde Bratislava III.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha.